

اول ماه مه

دولت فقیر پرور وزیر کار ضد کارگر

« قانون کار خط قرمز ماست و حال که به این قانون تعرض می شود ، کارگران باید با حضور گسترده خویش در راهپیمایی روز جهانی کارگر، درس خوبی به متجاوزین و متجاسرین بدهند»- روزنامه کار و کارگر ۸۵/۱/۳۱، علیرضا محبوب دبیر کل خانه کارگر.

پیدایش قانون کار در جهان

با پیدایش طبقه کارگر به ویژه طبقه کارگر صنعتی (پرولتاریا) در اروپا، جهت ساماندهی رابطه کارگران و کارفرمایان - سرمایه داران لزوم قانون کار احساس گردید، پیش از آن کارگران سعی می کردند به طور فردی حق و حقوقشان را از کارفرما هابگیرند، کارگران بتدریج متوجه شدند که گرفتن حقوق صنفی (دستمزد، ساعات کار در روز در ماه در سال و.....) بطور فردی یا امکان پذیر نیست و یا بسیار مشکل است. بنابراین برای کارگران لزوم ایجاد تشکل و بدنبال آن لزوم تنظیم قوانین روابط حاکم بین کارگران و سرمایه داران (قانون کار) در دستور کار قرار گرفت.

بطور کلی محتوای قانون کار شامل: دستمزد مناسب، ساعات کار روزانه ، مرخصی، بیمه، بازنشستگی و امکانات متعدد تامین اجتماعی، حق اعتصاب ، قرارداد کار و قرار داد های دسته جمعی کار و..... است.

۲-) از آنجائیکه رابطه برده وار پیش از تصویب قانون کار تبدیل به يك رابطه تا حدودی انسانی تر و قابل تحمل تر بین کارگران و کارفرمایان گردید و در عین حال منافع نسبتا زیادی را از منافع سرمایه داران کاسته شد و می شود، صاحبان وسایل تولید و در حقیقت سرمایه داران با هر نوع قانون کار و حتی قانون کار حداقلی سر مخالفت گذاشتند و با آن به دشمنی برخاستند.

در حقیقت سیاست مخالفت با قانون کار بوسیله سرمایه داران بخش خصوصی و شبه بخش خصوصی (بخش عمومی تحت کنترل بخش خصوصی) سیاست استراتژیک آنها ست، همیشه اولین هدف حکومت های دست راستی و حکومت های فاشیستی در جهان کنار گذاشتن قانون کار، مقابله با سندیکاها و تبدیل قانون کار به يك قانون بی خاصیت است.

اولین اقدام حکومت فاشیستی برلین بعد از روی کار آمدن در ایتالیا، در ۵ سال پیش اقدام در جهت تغییر قانون کار کشور ایتالیا بود که خوشبختانه با اعتصاب و تظاهرات میلیونی کارگران و دیگر طبقات با شکست مفتضحانه روبرو شد.(تظاهرات و اعتصابات سراسری در سال ۲۰۰۲ در ایتالیا).

در دوره اخیر حکومت دست راستی شیراک-افارن- دویلین مهم ترین اقدامات آنها تغییرات اساسی در قانون کار فرانسه بود، که آخرین آنها تحت قانون «قرار داد نخستین استخدام یا CPE» که در حقیقت به زبان ما همان «قرار داد های موقت کار» است - مواجه با اعتصابات و تظاهرات خیابانی دو ماهه (فوریه، مارس، آوریل ۲۰۰۶) گردید که با پیروزی کارگران و دانشجویان و سندیکا های کارگری و اتحادیه های دانشجوی خاتمه یافت.

۳-) مبارزه کارگران و کشاورزان ایران بمنظور تبدیل رابطه برده وار به رابطه تا حدودی قابل تحمل از قبل از انقلاب مشروطه شروع گردید. بهر حال اولین قانون کار در اواسط دهه ۲۰ شمسی (سال ۱۳۲۵) با فشار کارگران و دیگر نیروهای مترقی به تصویب رسید.

در سال ۱۳۳۷ بعد از کودتای ۲۸ مرداد دومین قانون کار به تصویب رسید (که مسلماً نمی توانست خواست های کارگران را بر آورده نماید)

این قانون تا ۱۲ سال بعد از انقلاب اسلامی ۵۷ نیز قانون کار (بمدت ۳۲ سال) مورد عمل و تنظیم کننده رابطه بین کارگران و کارفرمایان - سرمایه داران بود، در سال ۱۳۶۹ با مبارزه ۱۲ ساله بین طرفداران نظام گذشته و دشمنان طبقه کارگر از يك طرف با ابتکار آیت الله خمینی (با استفاده از احکام اولیه و ثانویه و تاسیس مجمع تشخیص مصلحت نظام) توسط مجمع تشخیص مصلحت نظام به تصویب رسید.

قبل از هر چیز باید گفته شود قانون کار تصویب شده در سال ۱۳۶۹ يك قانون کار حداقلی (که آن نیز اجرا نشده) می باشد. در زمان تصویب و بعد از تصویب دستبرد های متعددی به آن زدند. دشمنان کارگران با ترفندهای شرعی ماده ۱۹۱ را در قانون کار تصویبی که بنا به گفته وزیر کار (چهارمی-۸/۱۱/۸۴) شامل ۸۹ در صد کل کارگاه ها (بین ۱۰ تا ۱۰ نفر شاغل) تولیدی ایران می شود، همان زمان تصویب در مجمع تشخیص در قانون کار گنجانده شد.

با اجرای ماده ۱۹۱ هم اکنون (از سه سال پیش به این طرف) بیش از ۸۹ در صد کارگاه ها، یعنی بیش از ۵ میلیون نفر را از شمولیت قانون کار - بیشتر مواد آن- خارج شده اند. مجلس پنجم و شورای نگهبان در سال ۱۳۷۸ تحت عنوان طرح اشتغال زایی میلیون ها کارگر کارگاه های قرار داد های موقت کار در سال ۱۳۷۳ با رای دیوان عدالت اداری جزیی از قانون کار شد، و در شرکت های پیمان کاری بصورت وسیع توسط دولت رواج پیدا کرد.

کارگران قالی باف که حدود ۲ میلیون نفر می شوند از شمولیت قانون کار خارج شدند. بالاخره در دولت نهم و وزارت علینقی جهرمی بر وزارت کار توطئه های زیر علیه کارگران صورت گرفته و روز به روز در حال افزایش است:

- خارج کردن کارگاه های زیر ۱۰ نفر از شمولیت ماده های زیادی از قانون کار (تمدید قانون سال ۱۳۸۱)

- طرح ارتقای بهره وری کارگاه های كوچك و متوسط با همکاری سازمان مدیریت و وزارت کار.

- طراحی برنامه نابودی تشکلات کارگری از جمله تشکلات خانه کارگر و ایجاد تشکلات فرمایشی ((جامعه اسلامی کارگران)).

- طرح نوشتن قانون کار جداگانه برای کارگاه های زیر ۲۵ نفر و قانون کار جدا گانه برای کارگاه های زیر ۵۰ نفر، یعنی تیکه پاره کردن کارگران (همان کاری که در فرانسه، زیر فشار جنبش اعتراضی اخیر مردم نتوانستند بمرحله عمل در بیاورد)